సీరియల్

అంగారక

శ్యాంబాబు

(ద్వితీయ భాగము)

"పోలీసులకు తెలిసిందా?"

"ఏమో తెలియదు...అసలు చచ్చిపోయిందో బ్రతికుందో తెలియదు. ఆ కత్తిపోట్లకు ఎవరయినా చచ్చిపోతారు. ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు తలుపులు బద్దలు కొడుతుంటే కిటికీలోనుండి దూకి తప్పించుకు వచ్చాను"— జయపాండ్యన్ బాధగా కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

"ఏం చేద్దామనుకొంటున్నావ్?"

"ఏమో...ఇంకా తెలియదు. నిశ్చయించుకోలేదు. పోలీసులకు దొరికి శిక్ష అనుభవించడమా లేక పారిపోవడమా అని."

"ఇక్కడ నీకేం ఫర్వాలేదు. ఆ సూటు, బూటూ

విప్పేసి నాలాగా లుంగీ కట్టుకొని, తలకు గుడ్డ చుట్టు కుంటే ఈ చుట్టుప్రక్కల నిన్నెవరూ గుర్తించరు... తోటలోకి కూరగాయలు కోసుకెళ్ళేవాళ్ళు వచ్చినప్పుడు బయటకు రాకుండా వుంటేసరి."

"ఎన్నోరోజులు అక్కరలేదు. రెండుమూడు రోజులు అంతే."

"ఫరవాలేదన్నాగా, నువ్వు పడుకో" అన్నాడు ముత్తు చాప, దుప్పటి తీసుకుని గుడిసె బయటకు పోతూ.

*　　　*　　　*

"లినీవాన్ అండ్ కో, షిప్ బిల్డర్స్ అండ్ డిజై నర్స్"—హాంకాంగ్ ఓడరేవు ప్రాంతంలోని ఓ పెద్ద భవనంముందు బోర్డది.

రిక్షాదిగి బోర్డువైపు పరీక్షగా చూశాడతను. రిక్షావాణ్ణి పంపేసి రిసెప్షన్ డెస్కు దగ్గరకు నడిచాడు.

"వాట్ కెన్ ఐ డు ఫర్ యు సర్" రిసెప్షనిస్టు నవ్వుతూ పలకరించింది.

"యు ఆర్ లవ్‌లీ!" అన్నాడు ఫెర్రిరా.

"ఓ...థాంక్స్ ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్. అయామ్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్" అందామె మళ్ళీ నవ్వుతూ.

"ఐ హావ్ ఏన్ అప్పాయింట్‌మెంట్ విత్ మిస్టర్ లినీవాన్."

"మీ పేరు."

"లుముంబా—విన్సెంట్ లుముంబా."

"సెకండ్ ఫ్లోర్‌లోకి వెళ్ళండి...మిస్టర్ లినీవాన్ పి.ఎ. వుంటుంది ఎడమవైపు గదిలో...షీ విల్ అరేంజ్ ఎవిరిథింగ్"—

"థాంక్స్ ఎ లాట్" చకచక మెట్లువైపు నడిచాడు

ఫెర్రిరా—

రెండవ ఫ్లోర్‌లో మెట్లకు ఎడమవైపు గదిలో లావు పాటి కళ్ళజోడు శాస్త్రీ కూర్చొని వుంది.

ఫెర్రిరా ఆ గదిలో అడుగుపెట్టేప్పటికి ఆమె ఫోన్‌లో ఎవరితోనో మాట్లాడుతోంది.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మి"—ఇంకా ఫెర్రిరా వాక్యం పూర్తి కాలేదు

"ప్లీజ్ గో ఇన్ మిస్టర్ లుముంబా"—అన్నది లావు పాటి శాస్త్రీ ఫోను పెట్టేసి.

బహుశా క్రిందనుండి రిసెప్షనిస్టు ఫోన్ చేసి వుంటుంది.

లిసీవాన్ అయిదడుగుల రెండంగుళాల ఎత్తు వుంటాడేమో. లిసీవాన్ షిప్ బిల్డర్స్ అండ్ డిజైనర్స్‌కు యజమాని అతను. ఆర్డరిచ్చిన పనిని సకాలంలో ఎంతో చాకచక్యంగా పూర్తిచేసి ఇవ్వగల నేర్పరి అని అతనికి సౌత్ ఈస్ట్ ఏసియా షిప్పింగ్ సర్కిల్స్‌లో మంచిపేరు వుంది. పరిచయాలు ముగిసిన మరుక్షణం బిజినెస్‌లోకి దిగారు ఇద్దరూ.

"ఏం కావాలి మీకు, ట్రాలర్స్, ఫిషింగ్ వెసెల్స్, ప్లెజర్‌బోట్స్, హైపవర్ మోటార్‌బోట్స్, క్రూజియర్స్ - ఏవైనాసరే మా రెడిమేడ్ స్టాల్‌నుండి తీసుకోవచ్చు మీరు" అన్నాడు లీసీవాన్.

"నో. నో. ఐ హేవ్ సర్టెన్ స్పెసిఫికేషన్స్ ఇన్ మై మైండ్"—అన్నాడు ఫెర్రిరా సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.

"చెప్పండి మిస్టర్ లుముంబా. వుయార్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్" అన్నాడు లీసీవాన్ నవ్వుతూ.

"ఫార్టీ ఇన్‌టూ ట్వెన్‌టీ హైస్పీడ్ పవర్‌బోటు. బీచ్ లాండింగ్ టైప్ కావాలి"—

లిసీవాన్ సాలోచనగా చూశాడు. ఫెర్రీరావైపు. "మిస్టర్ లుముంబా బీచ్ లాండింగ్ టైప్ బోట్స్ అవుటాఫ్ మాన్ ఫాక్చరింగ్ అని మీకు తెలిసే వుంటుంది. అలాంటి క్రొత్త బోటు నిర్మించడం సాధ్యపడదనుకొంటాను. మీకంతగా కావాలంటే ఎక్కువలోతులేని నీళ్ళల్లో వెళ్ళే 'క్రోడన్ సీల్' టైపు క్రూజియర్ తీసుకోండి"—

"సారీ! ఇటీజ్ నాట్ ఎనఫ్. ఐ వాంట్ ఎ బీచ్ లాండర్. సెకండ్ హాండ్ దయినా ఫర్వాలేదు."

లిసీవాన్ రెండు నిముషాలసేపు దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు. "ఓకే. వుయ్ విల్ సీ... సెకండ్ వరల్డ్ వార్ ఎక్సెస్ స్టాక్ లోవి కొన్ని ఇంకా ఈ ప్రాంతాల్లోనే తిరుగుతున్నాయి. ఐ విల్ ట్రేసవుట్ వన్ ఫర్ యూ" —అన్నాడు చివరికి.

మనసులోనే నవ్వుకొన్నాడు ఫెర్రిరా. లిసీవాన్ సొంత షిప్ యార్డ్ లోనే అలాంటి సీ వెసెల్ ఒకటుందని అతనికి తెలుసు. ప్రత్యేకంగా లిసీవాన్ నే ఎన్నుకోవడంలో ఆంతర్యం అదే. అయినా తనకు తెలిసిన విషయాన్ని బయటపెట్టలేదు ఫెర్రిరా.

"బోట్ కు మినిమమ్ 18 వాట్స్ పవర్ వుండే రోడాల్ఫ డీసిల్ టర్బైన్ ఇంజన్స్ కావాలి. చిన్న డైవర్స్ కాబిన్ స్లీపింగ్ బంక్ తో సహా. వెసెల్ కు మధ్యలో 20 × 18 కొలతల్లో పెద్ద సెలూన్ కావాలి. ఎత్తు పదడుగులు వుండాలి. లోపల ఫర్నిషింగ్ అక్కర లేదు. పైటాప్ మాత్రం రిమూవబుల్ టైప్ కావాలి. అంటే డెక్ వించ్ ఆపరేట్ చేసి అవసరమైనప్పుడు తీసి వేసి, కావాలంటే తిరిగి వేసుకొనే పద్ధతిలో కావాలి."

లిసీవాన్ గుడ్లప్పగించి చూడసాగాడు ఫెర్రిరావైపు.

"వెసెల్ పోర్టింగ్స్‌లో రెండువైపులా త్రీ ప్లస్ త్రీ ఆరువందల గాలన్లు పెట్రోల్ టాంకులు వుండాలి. అది గాక ఆన్‌బోర్డ్ నాలుగువందల గాలన్లు రిజర్వ్ టాంకు ఒకటి రడ్డర్ వుండే వైపు ఏర్పాటు చెయ్యాలి. తరువాత నాక రిజిస్ట్రేషన్ కెనడియన్ ఆరిజిన్‌తో కావాలి" అన్నాడు ఫెర్రిరా గుక్క తిప్పుకోకుండా.

లిసీవాన్ ఎదురుప్రశ్న వెయ్యకుండా ఫెర్రిరా చెప్పేవి చకచకా పాడ్ మీద వ్రాసుకొంటున్నాడు. వ్రాయడం ఆపి ఏదో అనబోయాడు.

"వన్ మోర్ థింగ్! ఈ ఏర్పాట్లన్నిటితో నెలరోజులలో నాకు నౌకను డెలివరీ ఇవ్వాలి."

"ఇంపాజిబుల్" అరిచాడు లిసీవాన్ కీచుగా—"అసలు మీకు కావలసిన టైప్ నౌక దొరకనేలేదు. దొరికింతరువాత దాన్ని పూర్తిగా షేప్‌లు మార్చేసి మీ స్పెసిఫికేషన్స్‌కు తగినట్లు చెయ్యాలి అంటే నెలరోజుల వ్యవధి ఇంపాజిబుల్."

ఫెర్రిరా అతని మాటల్ని వినిపించుకోనట్లు చెప్పుకు పోసాగాడు. "నా! ది ప్రైస్! ఈ వెసెల్ నేను చెప్పిన స్పెసిఫికేషన్స్‌తో నెలలో డెలివరీ ఇవ్వడానికి ఎంతవుతుంది."

"హౌ కెన్ ఐ టెల్! బీచ్‌లాండింగ్ టైపు సీక్రాఫ్ట్ ఇప్పుడసలు దొరకడమేలేదు. దొరికినా దాని ఓనర్ ఎంత ఖరీదు చెపుతాడో ఏమో. అతనా ఓడను అమ్మదలచుకోకపోతే ఎక్కువధర ఆఫర్ చేసి అతన్ని ప్రలోభ పెట్టాలి" చెప్పుకుపోనిస్తే గంటల తరబడి కామాలు, ఫుల్‌స్టాపులు లేకుండా మాట్లాడుతాడు లిసీవాన్.

"దట్స్ నాన్ సెన్స్! నీ షిప్ యార్డులో ఉపయోగం లేక తుప్పట్టి పోతున్న బీచ్ లాండర్ ను నాకు అంటగట్టడానికి ఇంతకన్న మంచిఛాన్స్ లేదు నీకు. ఇంకా ఎందుకీ ముసుగులో గుద్దులాట. ధర చెప్పేస్తే త్వరగా బేరం సెటిల్ చేసేసుకుందాం" అన్నాడు ఫెర్రిరా లిసీవాన్ వంక సూటిగా చూస్తూ.

ఫెర్రిరాను అమాంతం మింగాలన్నంత కోపంగా చూశాడు లిసీవాన్. తరువాత చటుక్కున తలదించుకుని పెన్సిలుతో పాడ్ మీద ఏవో కూడికలు, తీసివేతలు చేశాడు. నవ్వుతూ ఫెర్రిరా వైపు చూశాడు చివరికి.

"మొత్తం నలభైవేల అమెరికన్ డాలర్లవుతుంది... మరో నెలరోజుల వ్యవధి ఇచ్చివుంటే ముప్పైవేలకే చేసి వుండేవాణ్ని. కాని నెలరోజులంటే డే అండ్ నైట్ పని చెయ్యాలి నా మనుషులు. వాళ్ళకు ఓవర్ టైమ్‌లు అన్ని కలుపుకొని..."

"కట్ ది క్యాష్ మాన్! ముఫ్పై వేలకు పైసా ఎక్కువివ్వను. అప్పటికీ పదివేలు పైచిలుకు లాభం మిగులుతుంది నీకు" అన్నాడు ఫెర్రిరా.

చివరకు ముఫ్పైరెండువేల డాలర్లకు ఒప్పందం జరిగింది.

ఫెర్రిరా లేచి వెళ్ళడానికి నిలబడ్డాడు.

"అన్నట్లు మిస్టర్ లుముంబా! మా ఓడకు పేరేం పెట్టమంటారు?" అన్నాడు లిసీవాన్ తనుకూడా లేచి నిలబడుతూ.

"అదికూడా నేనే చెప్పాలా. 'షాడో ఆఫ్ లుముంబా' అదే దానికి సరియైనపేరు" అన్నాడు ఫెర్రిరా అలియాస్ విన్సెంట్ లుముంబా బయటికి నడుస్తూ.

లిసీవాన్ గబగబ పేడ్ మీద పేరు వ్రాసుకోవడంలో మునిగిపోయాడు.

*　　*　　*

ఉదయం పదిగంటలవుతుంది.

పాకెట్‌లో చివరిసిగరెట్ వెలిగించి ఆలోచనల్లో మునిగిపోయాడు జయపాండ్యన్. ముత్తు బజారుకు వెళ్లాడు. అతను వచ్చేవరకూ ఇదే ఆఖరి సిగరెట్.

ప్రస్తుతం పాండ్యన్ కళ్ళ ముందు కదులుతోన్న దృశ్యాలు రెండే. పారిపోవడమా? చట్టానికి దొరికి పోవడమా?

ఇక్కడనుండి పోలీసులకు దొరక్కుండా పారిపోతే, పోలీసులవలలో చిక్కుకోకుండా బయట పడగలిగితే, జీవితాంతం మరోపేరుతో, మరోరాష్ట్రంలో, మారు మూలలో బ్రతకాలి. స్వయం శక్తిమీద ఆధారపడి బ్రత గ్గలననే ధైర్యంవుంది పాండ్యన్‌కు.

అలాకాక పోలీసులకు లొంగిపోయి నేరాన్ని ఒప్పు కుంటే ఏ ఏడేళ్ళో, పదేళ్ళో శిక్ష విధించవచ్చు. తను ఎక్స్‌మిలిటరీ కాబట్టీ, పరిస్థితులనుబట్టి బహుశా శిక్ష తక్కువ పడవచ్చు. కాని, ఆ ఏడేళ్ళో, పదేళ్ళో తరు వాత ఏమిటి? తనకిప్పుడు ముప్పయి అయిదేళ్ళు. జైలు శిక్ష పూర్తయి బయట పడేప్పటికి జీవితంలో ముప్పాతిక వంతు అయిపోతుంది. ఆర్మీలో ఉన్నంతకాలం తను అనుభవించింది ఏమీలేదు. జైలుకు వెళితే జీవితమంటే ఏమిటో తెలుసుకునే అవకాశమే ఇక తనకు మిగలదు. అసలిలా జరగటానికి కారణం ఏమిటి? ఎందుకిలా జరిగింది?

సుమిత్ర!!! యస్! సుమిత్ర వలననే యిలా జరిగింది. సుమిత్రే గనుక అలా నమ్మకద్రోహం చేయకుండావుంటే

అంత నీచంగా ప్రవర్తించకుండా వున్నట్లయితే? సుమిత్ర గుర్తుకు రాగానే మళ్ళీ గుండెల మూలల్లోంచి కోపం తన్నుకు రాసాగింది పాండ్యన్ కు.

తను సుమిత్రను చంపడంలో అన్యాయం ఏమీ లేదు. అలాంటి నయవంచకి అంత త్వరగా, ఎక్కువ బాధ లేకుండా చనిపోవడమే అన్యాయం అసలు.

టపటప మోటారు సైకిలు శబ్దం వినిపించింది జయ పాండ్యన్ కి.

చెవులు రిక్కించి విన్నాడు.

సందేహంలేదు! మోటారుసైకిలే. జాగ్రత్తగా తడిక తెరచి గేటువైపు చూశాడు. గుండె ఆగినంత పనయింది పాండ్యన్ కు.

పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ తోట గేటుముందు మోటారు సైకిలు దిగుతూ కనిపించాడు. క్షణంసేపు మెదడు మొద్దు బారింది పాండ్యన్ కు. ఎలా తెలిసింది తను యిక్కడ వున్నట్లు? తడికసందులోనుండి కళ్ళప్పగించి అలానే చూడసాగాడు.

పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ గేటు తెరచుకొని ఇంటివైపే వస్తున్నాడు. పాండ్యన్ గుండెలు వేగంగా కొట్టు కున్నాయి. మిత్రద్రోహి. ఆ ముత్తుగాడే వెళ్ళి పోలీసు లకు చెప్పివుండాలి. కంగారుగా గుడిసంతా కలయ జూశాడు. మొక్కలకు పాదులు తియ్యడానికి ఉపయో గించే ఇనుపగునపం కనిపించింది ఓమూల.

చటుక్కున దాన్ని అందుకొని తడిక తలుపుచాటున నక్కాడు.

గుడిసెవైపే వస్తున్నట్లు ఇన్ స్పెక్టర్ బూట్ల శబ్దం స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

ఊపిరి బిగబట్టి ఆ శబ్దాన్నే వింటున్నాడు పాండ్యన్. ఇనుపగునపం చుట్టు అతని చేతులు బిగుసుకున్నాయి.

దూరంగా జాగిలాలు మొరుగుతున్న శబ్దం వినిపించింది.

"ముత్తూ! ముత్తూ!" పిలుస్తున్నాడు పోలీసు యిన్‌స్పెక్టర్.

ఊపిరి పీల్చకుండా బొమ్మలా నిలబడ్డాడు పాండ్యన్.

మళ్ళీ పిలిచాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. పాండ్యన్ బిగుసుకుపోయి నిలబడి వున్నాడు.

ఈసారి జాగిలాల అరుపులు దగ్గరగా వినిపించాయి. పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్ వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నట్లు బూట్ల శబ్దం.

హమ్మయ్యా! గట్టిగా ఊపిరిపీల్చి వదిలాడు పాండ్యన్. అదే అతను చేసిన పొరబాటు. అప్పటివరకూ బొమ్మలా వున్న మనిషి ఒక్కసారి ఊపిరిపీల్చి కండరాలన్నీ వదులు చేసేప్పటికి అతని చేతిలోని పలుగు జారి నేలమీద పడి ఖంగ్‌న శబ్దమయింది.

వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోతున్న ఇన్‌స్పెక్టర్ తిరిగి వెనక్కి గుడిసెవైపుకు రాసాగాడు.

"ముత్తూ!" మళ్ళీ పిలిచాడు.

పాండ్యన్ చటుక్కున వంగి పలుగు చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

"లోపలున్నదెవరు?" ఇన్‌స్పెక్టర్ అరిచాడు.

పాండ్యన్ తడికె చాటునుంచి కదల్లేదు. పలుగును గట్టిగా పట్టుకుని నిలబడ్డాడు.

ఈసరికి ఇన్‌స్పెక్టర్ మనసులో కావలసినంత అనుమానం బయలుదేరింది.

"ఇంట్లో ఎవరంటే పలకరేం?" కోపంగా అరిచాడు

ఇన్‌స్పెక్టర్ గుడిసెదగ్గరికంటూ వచ్చి.

పాండ్యన్ కదల్లేదు...అలాగే తలుపు చాటున సిద్ధంగా నిలబడ్డాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ కోపంగా తడికను బూటుకాలితో ఓ తన్ను తన్ని ఇంట్లో ప్రవేశించాడు.

సంవత్సరన్నర పోలీస్ శిక్షణ మరచిపోయినందుకు ఇన్‌స్పెక్టర్ ప్రతిఫలం తీసుకున్నాడు.

పాండ్యన్ చేతిలోని పలుగు బలంగా ఇన్‌స్పెక్టర్ తలమీద పడింది.

సున్నితమైన తల ఎముకలు టపటపమన్న ధ్వని స్పష్టంగా వినిపించింది.

కుప్పలా కూలిపోయాడు ఇన్‌స్పెక్టర్. మరుక్షణం అతని తలచుట్టూ రక్తం మడుగుకట్టసాగింది.

ఇరవై నాలుగ్గంటలలో యిది తను చేసిన రెండవ హత్య!!!

జయపాండ్యన్‌కు నిముషంపాటు కాళ్ళు చేతులు ఆడ లేదు.

పాండ్యన్ కొట్టిన ఒకే ఒక దెబ్బకు ఇన్‌స్పెక్టర్ తల పుచ్చకాయలా బ్రద్దలయింది. మరుక్షణం ప్రాణంపోయి వుండాలి. పాకలో బోర్లాపడి వున్నాడు. తల వెనుక వైపునుండి రక్తం విశేషంగా కారి నేలలో యింకు తోంది.

జరిగిన సంఘటన షాక్ నుండి తేరుకోగానే పాండ్యన్ మెదడు కంప్యూటర్లా పని చేయసాగింది. గుడిసె తలుపు దగ్గరగా లాగి తోట గేటు దగ్గరికి రేసు గుర్రంలా పరి గెత్తాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మోటార్ సైకిల్ ఇంకా అక్కడే

వుంది. ఎవరైనా చూస్తే తప్పనిసరిగా కుతూహలం చూపెడతారు. పైగా యీ చావు తర్వాత ఇక పోలీసులకు వెళ్ళి లొంగిపోవడమనేది అవుటాఫ్ క్వశ్చన్. ఎవరికీ దొరకని మారుమూలలకు పారిపోవడంకన్నా గత్యంతరం లేదు. వీలయితే ఈ మోటారుసైకిలును వుపయోగించుకోవచ్చు.

తాళం మోటార్ సైకిల్ కే వుండడంవలన కొంత శ్రమ తప్పింది. తాళం తీసి, ఇంజన్ స్టార్టుచేయకుండా అలాగే తోసుకొంటూ గుడిసె వెనకవైపుకు నడిపించుకు వెళ్ళాడు.

గుడిసె వెనక దట్టంగా పెరిగిన బటానీ తీగెలున్నాయి. మోటారుసైకిల్ని కింద పడుకోబెట్టి దానిమీద ఆ తీగెల్ని కప్పాడు. ఎన్ ఫీల్డ్ మోటార్ సైకిల్ అది. ఎన్ని తీగెలు కప్పినా ఏదో ఒక ప్రదేశంలోనుండి ఏదో ఒక భాగం మెరుస్తూ బయటికి కనిపిస్తూనే వుంది.

రక్తం వాసనకు జాగిలాలు రెండూ గుర్రుమంటూ గుడిసె తలుపుదగ్గరే తారట్లాడుతున్నాయి.

ఇన్ స్పెక్టర్ శవాన్ని పెద్ద కంబళిమీదకు లాగి, కంబళి మూటలా కట్టాడు.

గది మధ్యలో రక్తంకారి నేలమీద గడ్డకట్టి కనిపిస్తోంది. అప్పుడే ఈగలు ఆ రక్తం మడుగుచుట్టూ మూగసాగాయి. చటుక్కున ఏదో గుర్తొచ్చినట్లు ఇన్ స్పెక్టర్ శవందగ్గిరికి వెళ్ళాడు పాండ్యన్.

శవం జేబులోనుండి పర్సు, నడుముకున్న బెల్టులో నుండి పిస్తోలు తీసుకొన్నాడు. మాగజైన్ తెరిచి చూశాడు బ్రోచ్ లో వున్నదాంతో సహా ఎనిమిది బుల్లెట్లు వున్నాయి.

వెరీగుడ్ అనుకొన్నాడు మనసులో. ఎనిమిదిమంది చచ్చిం తరువాత గాని నన్నెవరూ పట్టుకోలేరు అనుకొన్నాడు.

మంచంమీద కూలబడి ముత్తుకోసం వెయిట్ చెయ్యసాగాడు.

4

"నేషనల్ ఎయిరోనాటిక్ రిసెర్చ్ సెంటర్" నల్లని బోర్డుమీద తెల్లని అక్షరాలు పెయింట్ చేయబడి వున్నాయి.

కెప్టెన్ విన్నర్ పెద్ద ఇనుప గేట్లముందు కారాపి రెండుసార్లు హారన్ ప్రయోగించాడు.

గేటు అవతలివైపునుండి సెంట్రీకారువైపు చూశాడు. పెద్ద గేటులోకి అమర్చబడిన మరో చిన్న గేటు తెరుచుకొని బయటికి వచ్చాడు.

డ్రైవర్స్ సీటువైపుకు వెళ్ళి "ఐడెంటిటీ ప్లీజ్" అన్నాడు.

ఇప్పటికి దాదాపు సంవత్సరన్నరనుండి అతను రోజూ కెప్టెన్ విన్నర్‌ను లోపలకు పోనిస్తున్నాడు. అయినా, ప్రొసీజర్ ప్రొసీజరే! దేశరక్షణకు వుపయోగించే యుద్ధ విమానాలను తయారుచేయడంలో ఎంతో రహస్యమైన పరిశోధనలు చేస్తున్న ప్రభుత్వ లాబొరేటరీ అది. అంచేత కేంప్ కమాండెంట్ నయినా సరే ఐడెంటిటీ చెక్ చెయ్యందే లోపలికి పోనివ్వరు.

"కోడ్ ఎ. ఆర్. పి. జీరో...జీరో...ట్వంటీఫోర్" అన్నాడు కెప్టెన్ విన్నర్ యూనిఫారం కుడివైపు జేబులోనుండి ఐడెంటిటీ కార్డు తీస్తూ...

సెంట్రీ తన ఐడెంటిటీ చెక్ చేస్తున్నంతపూ గేటు

ప్రక్కనే వున్న టవర్ పైనుండి మరో ఇద్దరు సెంట్రీలు మిషన్‌గన్స్ గురిచేసి తమనే గమనిస్తూవుంటారని తెలుసు విన్నర్‌కు.

సెంట్రీ తలాడించి కెప్టెన్ విన్నర్ అందించిన కార్డ్ తీసుకొన్నాడు. తిరిగి గేటుదాటి లోపలకు వెళ్ళాడు. కెప్టెన్ విన్నర్ సిగరెట్ వెలిగించి సన్నగా పొగ పీల్చి వదుల్తూ కూర్చున్నాడు.

లోపలకు వెళ్ళిన సెంట్రీ కెప్టెన్ విన్నర్ ఇచ్చిన ఐడెంటిటీ కార్డును కంప్యూటర్లా వున్న చిన్న యంత్రం దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాడు. ఐడెంటిటీకార్డు అల్యూమినియంతో చేయబడ్డ చిన్న లోహపుముక్క. దాన్ని కంప్యూటర్ స్లాట్‌లో వెయ్యగానే గిర్రున శబ్దం చేస్తూ ఒక అర నిముషంపాటు యంత్రాలు తిరిగాయి. తర్వాత కంప్యూటర్‌కు దిగువనున్న స్లాట్‌లో నుండి కార్డు బయటికి వచ్చింది...ఇండికేటర్ బల్బు పచ్చగా వెలిగింది...

"ఓకె ... ఓపెన్ ది గేట్స్—" అరిచాడు సెంట్రీ.

ఇనప తలుపులు రెండూ రిమోట్ కంట్రోల్‌తో పని చేస్తాయి.

గేట్లు తెరుచుకోవడం చూసి కారు స్టార్టు చేసి ముందుకు పోనిచ్చాడు కెప్టెన్ విన్నర్.

"గుడ్ మార్నింగ్ కెప్టెన్! గుడ్ డే టు యూ!" అన్నాడు సెంట్రీ ఐడెంటిటీ కార్డు తిరిగి యిచ్చి వేస్తూ...

"గుడ్ మార్నింగ్ బోయ్...కీప్ వాచింగ్" అన్నాడు విన్నర్ ఆక్సిలేటర్‌పై కాలుపెట్టి కారు ముందుకు వురికిస్తూ.

పది హేనువందల ఎకరాలమధ్య నిర్మించబడి డిఫెన్స్ రిసెర్చి సెంటర్ అది.

రిసెర్చి సెంటర్ చుట్టూ ఎంతో జాగ్రత్తగా, లోపలికి యెవరూ రావడానికి వీలులేకుండా ఎలక్ట్రానిక్ ఫెన్స్ వేశారు. ఫెన్స్ ప్రక్కనే వాసన పసికట్టే అల్సేషియన్స్‌తో ఎప్పుడూ సాయుధులైన సెంట్రీస్ కాపలా తిరుగుతుంటారు. ఫెన్స్‌కు లోపల పదిగజాల దూరంలో చుట్టూతా దట్టమైన చెట్లు పెంచారు. దట్టంగా, ఎత్తుగా పెరిగిన చెట్లు అడ్డుండడంవలన లోపల మధ్యలో ఏముందో చూడగలగడం చాలా కష్టం.

మొదటి గేటుకు ఫర్లాంగుదూరంలో రెండవ ఫెన్సింగ్ వుంటుంది. రెండవ ఫెన్సింగ్ దగ్గర కారుదిగి గేటుదగ్గరకు నడిచాడు కెప్టెన్ విన్నర్.

గేటుకు రెండువైపులా ఎత్తుగా సెంట్రీ టవర్స్ వున్నాయి. వాటిపైనుండి రాత్రింబవళ్ళు సెంట్రీలు స్టెన్‌గన్స్‌తో కాపలా కాస్తూంటారు. గేటుకు ఓ ప్రక్కన టెలిఫోన్ రిసీవర్‌లాంటి పరికరం తగిలించబడి వుంది.

రిసీవర్ హుక్ మీదినుంచి తీసి గొంతు సవరించుకొన్నాడు.

"కెప్టెన్ విన్నర్. ఎ. ఆర్. పి. జీరో...జీరో... ట్వంటీఫోర్...రిపోర్టింగ్ టు టెస్ట్ డ్యూటీ ఆన్ ఫస్ట్ షిఫ్టు. గ్రాంట్ క్లియరెన్స్."

నిజానికి కెప్టెన్ విన్నర్ ఎవరితోనూ మాట్లాడంలేదు. ఆ రిసీవర్ వైర్స్ లోపలెక్కడో ఒక ఎలక్ట్రానిక్ కంప్యూటర్‌కు బిగించబడి వున్నాయి. ఆ కంప్యూటర్లో ఆ రిసర్చి సెంటర్లో పనిచేసే గొంతులన్ని రికార్డయి వుంటాయి. లోపలకు వెళ్ళదలచిన వ్యక్తి రిసీవర్‌లో మాట్లాడగానే

కంప్యూటర్ మెమరీబాంక్‌లోని వాయిస్ టేప్‌తో మాట్లాడిన వ్యక్తి గొంతును పోల్చి చూస్తుంది. రెండు కంఠస్వరాలూ సరిపోతే గేట్లు ఆటోమేటిక్‌గా తెరుచుకొంటాయి.

గేట్లు తెరుచుకొన్నాయి. కెప్టెన్ విన్నర్ కారును తిన్నగా లోపలికి పోనిచ్చి పైలట్స్ చేంజ్ రూమ్స్ ముందు ఆపాడు. గబగబ లోపలికి వెళ్ళి తను వేసుకొన్న మామూలు దుస్తులు విప్పేసి ఫ్లయింగ్ సూట్ తొడుక్కొన్నాడు. హెల్మెట్ సరిచేసుకొని బ్రీఫింగ్ రూమ్ లోకి దారి తీశాడు.

అప్పటికే బ్రీఫింగ్ రూమ్‌లో మరో ముగ్గురు పైలట్లు సిద్ధంగా వున్నారు. క్యాంప్ కమండెంటు, మరో ఫుల్ సూట్‌లో వున్న వ్యక్తి బల్లమీద ఏవో డ్రాయింగ్స్ చూస్తూ చర్చించుకొంటున్నారు.

కెప్టెన్ విన్నర్ లోపలకు రాగానే కేంప్ కమాండెంట్ తలెత్తి చూసి చిన్నగా నవ్వాడు.

"ఓ...కె...లాడ్స్ నౌ లెటజ్ గెటాన్ విత్ ది ప్రోగ్రామ్స్! మాడిఫై చేసిన డిజైనుతో ఈ రోజు మీరు మన సూపర్ సీక్రెట్ ప్లేన్‌ని టెస్ట్ చెక్ కు తీసుకెళ్ళాలి. డిటెయిల్స్ మీకు డాక్టర్...రామన్న చెపుతారు" అన్నాడు కమాండెంట్.

అందరి కళ్ళు డాక్టర్ రామన్నవైపు తిరిగాయి.

*　*　*

రాత్రి పదకొండయింది...

ఈరోడ్—మద్రాస్ హైవే దాదాపు ఖాళీగావుంది. రోడ్డుకు రెండువయిపులా దట్టంగా పెరిగిన చెట్లు కీచురాళ్ళ ధ్వనిలో మాగ్నమైగుతున్నాయి...

జయపాండ్యన్ మోటారుసైకిల్ను స్టడీగా అరవై మైళ్ళ వేగంతో నడుపుతున్నాడు.

కొడైకెనాల్ వదలి దాదాపు రెండు గంటలవుతోంది.

చీకటిపడిన తరువాత కొడై వదలడం పెద్ద కష్టమేమీ కాలేదతనికి. ఎందుకంటే రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటితే కొడై వీధుల్లో జనసమ్మర్దత పూర్తిగా తగ్గిపో తుంది. మెయిన్ రోడ్లే నిర్మానుష్యంగా తయారవుతాయి. దానికితోడు ఎనిమిది గంటల ప్రాంతంలో చిన్న వాన జల్లు పడడంతో ఎక్కడివాళ్ళక్కడ తలుపులు బిగించు కొని ఇళ్ళల్లో వుండిపోయారు.

ముత్తు బజారునుండి రాగానే జరిగిన విషయం తెలుసు కొని అరగంటసేపు నోటిమాటలేక నిలబడిపోయాడు.

అతికష్టంమీద తనకు సహాయం చెయ్యడానికి ఒప్పించ కలిగాడు ముత్తును.

ఆరోజు పేపర్లో సుమిత్ర హత్య వుదంతం ప్రముఖంగా ప్రకటించారు. భయంకరంగా వున్న సుమిత్ర మృతదేహం ఫోటోను చూసి తృప్తిగా నవ్వుకొన్నాడు జయపాండ్యన్. భర్తల్ని మోసగించే భార్యలు ఆ ఫోటో గుర్తొచ్చినంత కాలం నిద్రపోరనేది ఖాయం.

సుమిత్ర కేకలకు చుట్టుప్రక్కలవాళ్ళు తలుపులు పగలగొట్టి లోపలకు వచ్చారుగాని లేకపోతే ప్రాణం పోయేవరకూ కసిదీరా సుమిత్రను ఖండఖండాలుగా చేసివుండేవాడు తను.

ఎంత ప్రేమించాడు సుమిత్రను?

తనలాగా భార్యను అంతగా ప్రేమించిన మగవాడు ఎవ్వడూ వుండడేమో! కనీసం తన ప్రేమనుకూడా గుర్తు తెచ్చుకోకుండా మరోడితో కులకడానికి సుమిత్రకు మనసు

సెలా వచ్చింది...? పోనీ తను దగ్గర లేనప్పుడు శరీరపు వాంఛలను తట్టుకోలేక మరో మగాడితో సంబంధం ఏర్పరచుకొందంటే అంగుళంకొంత జస్టిఫికేషన్ వుంది.

కాని; తను శాశ్వతంగా ఆర్మీనుండి డిస్చార్జ్ అయి తనతో వుండడానికి వచ్చేసిం తరువాత కూడా తనతో గిల్లి కజ్జాలు పెట్టుకొని ప్రియుణ్ని తన ఇంటికే రప్పించుకొని సుఖపడ్డం ఘోరం! భరించలేని అపరాధం...తన మగ తనానికే సవాల్!

పోలీస్ అంబులెన్స్‌లో, చనిపోతూ తన భర్తే తనను పొడిచి చంపాడని మరణ వ్యాజ్మూలం ఇచ్చిందట... పలట! డామ్ డర్టీ షేమ్‌లెస్ బిచ్...

సుమిత్రేగనుక బ్రతికివుండి మరోసారి కలుసుకొనే అవకాశం వస్తే...!

అలాంటి అవకాశంవస్తే పూర్తిగా, ప్రాణం పోయేలా చంపడు తను...ఏ రహస్య మందిరంలోనో దాన్ని బంధించి, రోజుకో కండచొప్పున కోసి ఆమె బాధపడు తుంటే చూసి తృప్తిగా ఆనందించి వుండేవాడు.

ఇలా సాగుతున్నాయ్ జయపాండ్యన్ ఆలోచనలు... టూమచ్ ఎఫెక్షన్...అండ్ లాటాఫ్ ఎమోషన్...ఇవి చాలు మనిషిలోని పైశాచిక ప్రవృత్తిని బయటికి లాగ డానికి. వీటికితోడు డిజప్పాయింట్‌మెంట్, నమ్మక ద్రోహం, బాడ్ టెంపర్‌మెంట్ తోడయితే మనిషి దానవుడవడానికి క్షణకాలం పట్టదు.

ఎదురుగా ఏదో లారీ వస్తోంది. మోటార్ సైకిల్ని కాస్త స్లోచేసి రోడ్డు వారగా పోనిచ్చాడు. ఏదో సరు కుల్ని తీసుకెళుతున్న లారీ...కనీసం హెడ్‌లైట్లు డిప్ చెయ్యాలనయినా లేకుండా వేగంగా దూసుకుపోయింది.

"సెన్స్‌లెస్ బాస్టర్డ్"—మనసులోనే గొణుక్కున్నాడు జయపాండ్యన్.

పాపం! ఆ ఇన్‌స్పెక్టర్‌ను తలుచుకొంటే ఓ రకంగా జాలేస్తోంది. తాజా కూరగాయల భోజనంచేసే అలవాటు అతనికి లేకపోయినట్లయితే ఈ సరికి ఇంట్లో హాయిగా నిద్రపోతుండేవాడు. ప్రస్తుతం ముత్తుతోటలో ఓ మూల భూమిలో ఆరడుగుల లోతున శాశ్వత నిద్రపోతున్నాడు.

అతని శవాన్ని కనుక్కోవడం పోలీసు కుక్కలకు కూడా అసాధ్యం. అతని సమాధిమీద చక్కటి జినియా పూలమొక్కలు పాతారు జయపాండ్యన్, ముత్తులు కలిసి.

ముత్తు పాక క్రొత్తపేడతో డి.డి.టి. పౌడర్ కలిపి ఎక్కడా పాత వాసనలు లేకుండా అలికారు. ఇన్‌స్పెక్టరు తిరిగిన ప్రదేశమంతా గేటుదగ్గరనుండి చెడు వాసనకొట్టే పురుగుల మందు స్ప్రే చేశారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ తోటలోకి వచ్చినప్పుడు చుట్టుప్రక్కల నిర్జనంగా వుండడం జయపాండ్యన్ అదృష్టం...అన్ని రకాల సాక్ష్యాధారాలు పూర్తిగా నాశనం చేసేప్పటికి సాయంత్రం ఆరయింది. ఎనిమిదింటికి వర్షం పడేవరకూ సిగరెట్లు త్రాగుతూ భవిష్యత్ కార్యాక్రమాన్ని ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఎదురుగా వరుసగా నాలుగయిదు లారీలు వస్తున్నాయి. మోటారుసైకిలు వేగం బాగా తగ్గించి రోడ్డు ప్రక్కనుండి పోనివ్వసాగాడు పాండ్యన్.

ఈ రోడ్డుమీద లారీలు నడిపేవాళ్ళంతా వట్టి పొగరుబోతు వెధవల్లా వున్నారు. ఎవ్వడూ ట్రాఫిక్ రూల్స్ పాటిస్తున్నట్లు లేదు. ఎదురుగా వెహికల్ వస్తున్నప్పుడు

లైట్లు డిప్ చేయాలనే జ్ఞానమయినా వున్నట్లు లేదు.

"డర్టీ బాస్టర్డ్...బార్బేరియన్స్"—కసిగా తిట్టుకొన్నాడు గట్టిగా.

మోటారుసైకిలు రొదలో ఆతని మాటలు అతనికే వినిపించలేదు. మోటారుసైకిల్ని రోడ్డు మధ్యలోకి తెచ్చి స్పీడు పెంచాడు.

కొద్దిదూరంలో రోడ్డు వంకర తిరుగుతున్నట్లు ట్రాఫిక్ సైన్ చెపుతోంది.

"ది హుల్ విత్ ది బెండ్"—అనుకొన్నాడు పాండ్యన్ స్పీడు పెంచుతూ.

బాగా దగ్గరికి వచ్చేవరకూ చూసుకోలేదు లైట్లు లేకుండా వస్తోన్న లారీని. టర్నింగ్ తిరుగుతుండగా కనిపించింది. వేగంగా దయ్యంలా కనిపించింది హెడ్ లైటు వెలుతుర్లో. చేతులు అప్రయత్నంగా బ్రేకులు నొక్కాయి. లారీ ఆగలేదు.

"స్టాపిట్...స్టాపిట్"—పాండ్యన్ అరుపు.

పెద్ద శబ్దం...ఆక్సిడెంట్.

జయపాండ్యన్ గాలిలో ఎనిమిదడుగులు లేచి రోడ్డు ప్రక్కన గోతిలో పడ్డాడు.—ఒళ్ళంతా పెద్ద సుత్తితో బాదుతున్నట్లు బాధ. కళ్ళముందు రంగురంగుల నక్షత్రాలు కనిపిస్తున్నాయి.

"అడెడే...పయ్యా."

ఏవో మాటలు లీలగా వినిపిస్తున్నాయి.

స్పృహ తప్పింది జయపాండ్యన్‌కు.

* * *

ప్రొఫెసర్ రామన్న లైట్ సవరించుకొని హాల్లోని పైలట్ ఆఫీసర్ల వంక నవ్వుతూ చూశాడు.

ప్రొఫెసర్ రామన్న నేషనల్ ఎయిరోనాటిక్ అండ్ స్పేస్ రిసెర్చ్ సెంటర్‌లో రిసర్చి డైరక్టరు. ఎర్రని వంటి రంగు, రింగుల జుట్టు, బలంగా, పొడుగ్గా తీగెలా వుంటాడతను. మెరుస్తున్న చూపుల వెనక మేధస్సు తొంగి చూస్తూ వుంటుంది.

ప్రొఫెసర్ రామన్న అతి పేద కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తి. చిన్నతనం నుండి కష్టించి చదువుకొని పైకి వచ్చాడు. అప్లయిడ్ ఫిజిక్స్‌లో అతను యూనివర్సిటీ ఫస్ట్ వచ్చాడు. తర్వాత కొంతకాలం నేషనల్ రిసెర్చి లేబొరేటరీల్లో రిసెర్చి అసిస్టెంట్‌గా పనిచేసి పేరు సంపాయించాడు. పంతొమ్మిది వందల అరవై మూడులో అతను అడ్వాన్స్‌డ్ ట్రైనింగ్ కోసం కొలరాడోలోని అమెరికన్ రిసెర్చి ఫర్ పీస్ అని పిలువబడే డిఫెన్స్ లాబ్‌కు వెళ్ళాడు. మూడేళ్ళ తరువాత అతను ఇండియాకి తిరిగొచ్చాడు.

ఆ రోజునుండి ప్రొఫెసర్ రామన్న విజయ పరంపరకు తిరుగులేదు. ఎయిరోనాటిక్స్‌లోనూ, ఆర్నమెంట్స్ టెక్నాలజీలో అతనెన్నో క్రొత్త థియరీలు ప్రతిపాదించాడు. అతను ప్రత్యేకంగా రూపొందించిన 'పిగ్మీగ్రనేడ్' బంగ్లా స్వాతంత్ర్య యుద్ధంలో పాక్ సైనికుల పాలిటి కాలయముడయింది.

ఎయిరో డైనమిక్స్‌లో అతను క్రొత్తగా ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతాల ఆధారంగా భారతదేశం ఒక సరిక్రొత్త యుద్ధవిమానాన్ని తయారుచేయబోతోంది. దాని తాలూకు మొదటి రెండు ప్రోటోటైప్‌లు ఇప్పుడు ఈ లేబొరేటరీలో సిద్ధంగా వున్నాయి.

"గత నాలుగు నెలలుగా మనందరి సమిష్టి కృషి

ఫలితంగా ఈ రోజుకు నేను అనుకొన్న విధంగా సూపర్ జెట్ ఫైటర్ 'అంగారక'ను రూపొందించాను. పెర్ ఫార్మెన్స్ చెకింగ్ ఇక మిగిలింది. దాన్ని ఆకాశంలోకి తీసుకెళ్ళే థియరీ ఆధారంగా రూపొందించిన ఈ యుద్ధ విమానాన్ని ప్రాక్టికల్ గా నిరూపించాల్సిన బాధ్యత మీది. అంచేత మళ్ళీ ఓసారి ఈ సూపర్ జెట్ ఫైటర్ ప్రత్యేక లక్షణాలు, పనిచేసే తీరుతెన్నులు, ఆపరేటివ్ సిస్టమ్స్ మరొకసారి మీకు తెలియజేస్తాను."

అందరూ రామన్న వైపే తమ దృష్టి కేంద్రీకరించారు.

"ఈనాటివరకూ ప్రపంచంలో తయారైన శక్తివంతమైన విమానాలన్నీ జెట్ ఇంజనుతో తయారైన విమానాలని మీకందరికి తెలుసు. అయితే యీ విమానాలన్నీ కూడా తమ బరువునిబట్టి పైకెగిరేప్పుడు కొంతదూరం రన్ వేమీద పరిగెత్తాల్సి వుంటుంది.

సీ హాక్, నాట్ లాంటి చిన్న జెట్ విమానాలు వందగజాలు మించి రన్ వే వుపయోగించవు. అదే విమానం బరువు పెరిగేకొలదీ, టేకాఫ్ కు వుపయోగించే రన్ వే దూరంకూడా పెరుగుతుంది. ప్రస్తుతం వుపయోగంలో వున్న జెట్ విమానాలన్నిటిలోకీ బరువైన ఎయిర్ బస్ ఆకాశంలోకి ఎగిరేముందు దాదాపు ముప్పై వేల అడుగుల రన్ వే వుపయోగిస్తుంది.

యుద్ధవిమానం దాదాపు ప్రతీదీ తేలికయిన విమానమే. అంచేత ప్రతీ యుద్ధ విమానం గాలిలోకి లేచే ముందు కొన్ని వందల అడుగులకన్నా ఎక్కువ రన్ వే వుపయోగించదు. అయినా, శత్రువుతో యుద్ధం చేసేప్పుడు ఇదీ ఒక సమస్యే. సరిహద్దులకు దగ్గరగా విమా

నాశ్రయాలు నిర్మించడం ఖర్చుతో కూడుకొన్న పని. పైగా పెద్దపెద్ద గన్ వేలతో కూడుకొన్న విమానాశ్రయాలను శత్రువులు తేలిగ్గా గుర్తిస్తారు.

హెలీకాప్టర్లలాగా ఎక్కడబడితే అక్కడ దిగి,తిరిగి రన్ వే లేకుండానే అమాంతం గాలిలోకి లేచే విమానాల్ని తయారుచెయ్యడానికి ప్రపంచంలోని ప్రతి అగ్రరాజ్యం కృషిచేస్తుందని మీకు తెలుసు, అలాంటి విమానం ఒక సూపర్ బ్యూటీ!

అలాంటి విమానాన్ని తయారుచెయ్యడానికి అవసరమైన సిద్ధాంతం కనుక్కొని, డిజైను తయారుచేసి, టెస్ట్ చెక్ కు అవసరమైన ప్రొటోటైప్ను మీ ముందుంచగలుగుతున్నానని చెప్పడానికి సంతోషిస్తున్నాను" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ రామన్న తన మాటలు శ్రోతల మనసుల్లో పూర్తిగా ఇంకడానికి ఆగుతూ.

"ఆర్ యు ష్యూర్ సర్?"

"ఇటీజ్ అన్ బిలీవబుల్!"

"ఫాంటాస్టిక్!"

"మై గుడ్ నెస్...ఇట్స్ డ్రీమ్ జట్!"

ఇవి ఆ గదిలోని టెస్ట్ పైలెట్ల రియాక్షన్ లు.

ప్రొఫెసర్ రామన్న ముఖంలో చెప్పలేని ఆనందం, తృప్తితో కూడిన చిరునవ్వొకటి కనిపించింది.

"ఇటీజ్ క్వయిట్ రియల్ మై బాయ్స్! మైబాయ్స్! ఈ అద్భుతమైన విమానాన్ని మొదటిసారిగా ఆకాశంలోకి ఎగిరించి పరీక్షించేందుకు వెతికి వెతికి మిమ్మల్ని ఎన్నుకొన్నాను. యువార్ ది లక్కీ వన్స్."

"థాంక్యూ ప్రొఫెసర్!" అన్నారు ఆ నలుగురు టెస్ట్ పైలట్లు ముక్తకంఠంతో.

ప్రొఫెసర్ రామన్న చిరునవ్వుతో తలాడించాడు...

"ఇటీజ్ నథింగ్ మై బాయ్స్! సూపర్ జెట్ను గురించిన మిగతా విషయాలు వింటే మరింత ఆశ్చర్యపోతారు.

వర్టికల్ లాండింగ్, టేకాఫ్లతో పాటు ఈ విమానం నిముషానికి ముప్పై వేల అడుగులు క్లయింబింగ్ కెపాసిటీ వుంది... అంటే నిలబడిన చోటునుండి సూటిగా రాకెట్లా ఆకాశంలోకి నిముషానికి ముప్పై వేల అడుగులు దూసుకుపోగలదు... మాక్సిమమ్ ఆల్టిట్యూడు అరవై వేల అడుగులు అంటే భూమినుండి అరవై వేల అడుగుల ఎత్తులో ఎగరగలదు. ఇక అన్నిటికన్న ముఖ్యమైనది...ఫ్లయింగ్ ఎండ్యూరెన్స్... మోర్ దేన్ టెన్ హవర్స్...అంటే దాదాపు పది గంటలకు మించి అది గాలిలో ఎగురుతూ వుండగలుగుతుంది."

"మైగాడ్! ఇట్స్ ది జైంట్ కిల్లర్!"

"ఇట్స్ సూపర్ ఫాస్టు మిస్టరీ జెట్!"

"యస్! దిసీజ్ ది అల్టిమేట్ ఇన్ వార్ ప్లేన్స్!"

"వెయిటెమినిట్ యంగ్ చాప్స్. నన్ను చెప్పనివ్వండి"—అన్నాడు రామన్న వాళ్ళ ఉత్సాహాన్ని చేతులతో వారిస్తూ. "ఇంత ప్రపంచానికి తెలిసిన యుద్ధ విమానాల్లో అమెరికాకు చెందిన పాంటమ్ ఎక్కువ కాలం అంటే దాదాపు అయిదుగంటలు ఆకాశంలో వుండగలదు. కాని నా 'అంగారక' పదిగంటలు, డెఫినెట్ గా పదిగంటలు, ఇంకా మించి...ఎంతో చెప్పలేని పరీక్షించి మీరు తేల్చాలి.

ఈ శక్తికి తోడు అత్యాధునికమైన రాడార్లు, కంపాస్, రేడియో కమ్యూనికేషన్ సెట్లు, కంప్యూటర్లు ఇందులో అమర్చాను. నో డౌట్ దిసీజ్ ఎ డ్రీమ్ జెట్

ఆఫ్ ఎ పైలట్."

గదిలోని అయిదుగురు చేతులు నొప్పులుపుట్టేలా చప్పట్లు కొట్టారు.

"అండ్ నౌ జంటిల్మెన్—లెటస్ గెటాన్ విత్ ది బిజినెస్. ఇంత అత్యాధునికమైన విమానం నడపడం అంత తేలికయిన పనికాదు. ఈ విమానంలోని ప్రతి యంత్రం, ప్రతిమీట, ప్రతి స్విచ్, ప్రతిభాగం ఎలా పనిచేస్తుందో దాని నిర్మాణ క్రమమేమిటో, ఉపయోగమేమిటో, ఎప్పుడు ఏ పరికరాలు వుపయోగించాలో, అతి క్షుణ్ణంగా ఆకళింపు చేసుకొంటేగాని ఈ విమానాన్ని నడపడం అసంభవం.

ముందు మీకు ఈ విమాన నిర్మాణం గురించి కొంత చెపుతాను"—

ప్రొఫెసర్ రామన్న గోడకు తగిలించిన డ్రాయింగ్ వైపు తిరిగాడు. అందరూ నిశ్శబ్దంగా వినసాగారు.

* * *

సెడ్రిక్ ఫెర్రిరా అలియాస్ విన్సెంట్ లుముంబా హాంకాంగ్ లో హాలిడే స్ట్రీట్ కు వెళ్ళాడు టాక్సీమీద.

హాంకాంగ్ హాలిడే స్ట్రీట్ ఒక సూపర్ బజార్ టౌన్ షిప్ లాంటిది. ప్రపంచంలో ఉత్పత్తి అయ్యే అన్ని రకాల ఫ్యాన్సీ వస్తువులు, వస్త్రాలు, స్పోర్ట్స్ గూడ్సు, నగిషీపని చేసిన నగలు ఆ వీధిలోని షాపుల్లో లభిస్తాయి.

తిన్నగా లైఫ్ సైజ్ రబ్బరు బొమ్మలమ్మే దుకాణం లోకి వెళ్ళాడు. చైనీస్ సేల్స్ గరల్స్ నవ్వుతూ ఆహ్వానించారు అతన్ని.

తనకు కావలసిన బొమ్మల్ని చకచకా ఎన్నుకొన్నాడు లుముంబా.

ఇద్దరు స్త్రీలు, ముగ్గురు మగవాళ్ళు దిగంబరంగా వున్న బొమ్మలవి. ఒక స్త్రీ బొమ్మ పొడుగ్గా, నల్లటి జుట్టుతో వుంది. రెండవ స్త్రీ బొమ్మ పొట్టిగా, బాబ్ డు హెయిర్ స్టెయిల్ లో వుంది. పురుషుల బొమ్మలుకూడా ఓ లావు పాటి మనిషిది, ధృడకాయుడైన మనిషిది, బట్టతల మనిషిది ఎన్నుకొన్నాడు.

ఈ బొమ్మలకు సరిపడే రెడీమేడ్ దుస్తులుకూడా కొన్నాడు.

"హౌమచ్!" అడిగాడు సెలక్షన్ పూర్తయిన తరువాత.

"ఒక్కొక్క మగబొమ్మ నూటయాభై డాలర్లు, ఆడ బొమ్మ రెండువందల డాలర్లు, డ్రెసెస్ తో కలిపి. మొత్తం వెయ్యి డాలర్లు" అన్నాడు షాపు యజమాని.

లుముంబా క్రూరంగా నవ్వాడు అతనివైపు చూసి. "ఎక్కువ బొమ్మలుకొంటే మీ షాపులో ఖరీదు ఎక్కువ చెపుతారనుకొంటాను" అన్నాడు.

"నో సర్! మీరు పొరబడుతున్నారు. హోల్ సేల్ రేటు చెప్పాను మీకు. ఆడబొమ్మను సాధారణంగా మూడువందల డాలర్లకు తక్కువ అమ్మము. ఆ బొమ్మను ప్రక్కనుంచుకొని పడుకొంటే స్వంత ప్రియురాలినైనా మరిచిపోతారెవరైనా."

"రబ్బిష్!" అన్నాడు లుముంబా చిరాగ్గా.

ఆ బొమ్మలు ప్రాణమున్న మానవుల్లాగే వుంటాయని లుముంబాకు తెలుసు. అందుచేతనే అతనసలు ఆ షాపు ఎన్నిక చేసుకొన్నది.

"పోనీ ఓ యాభై డాలర్లు తగ్గించుకోండి" అన్నాడు షాపు యజమాని చివరికి.

"ఎనిమిది వందలు ఇస్తాను. ఇష్టం లేకపోతే మరో షాపుకి పోతాను" అన్నాడు లుముంబా పర్సు బయటికి తీస్తూ.

యజమాని లుముంబావైపు కోపంగా చూశాడు. గిలగిల్లాడుతూ చేతులు గాల్లో ఆడించాడు. చివరికి లుముంబా చెప్పిన ధరకే అమ్మడానికి ఒప్పుకున్నాడు.

లుముంబా డబ్బు చెల్లించి, మరో ఇరవై డాలర్లు ఎక్కువిస్తూ ఆ బొమ్మల్ని జాగ్రత్తగా పార్సెల్ చేసి లినీ వాన్ షిప్ బిల్డర్స్ ఆఫీసుకు ఓ గంటలో పంపమని చెప్పాడు.

తరువాత అక్కడనుండి చిన్నపిల్లలు ఆడుకొనే సామాన్లు అమ్మే షాపులోకి వెళ్లాడు.

"వాట్ కెన్ డూ ఫర్ యు సర్?" సేల్సుగరల్ చిరునవ్వు.

అద్దాల బీరువాలలో అందంగా అమర్చిన రకరకాల ఆట వస్తువులవైపు పరిశీలనగా చూశాడు. అందులో కొన్ని ఇండియాలో తయారైన వస్తువులు కూడా కనిపించి చిత్రంగా భుజాలు ఎగరేసి తనలో తానే నవ్వుకొన్నాడు.

"ఐయామ్ లుకింగ్ ఫర్ ఏన్ యానిమల్ వాయిస్ సెట్" అన్నాడు లుముంబా.

"లెట్ మి హెల్ప్‌యు సర్!" అన్నది సేల్సుగర్ల్ షాపులో ఓ మూలకు దారితీస్తూ.

చిన్న అట్టపెట్టెలోనుండి మాత్ ఆర్గన్‌లాంటి దాన్నొకటి బయటికి తీసింది. దాన్ని పెదిమల మధ్య ఇరికించుకొని మాట్లాడితే – మన మాటలు పక్షులు మాట్లాడినట్లు, కొన్ని జంతువులు మాట్లాడినట్లు వినిపిస్తుంది.

"మే ఐసీ యాన్ ఎలక్ట్రానిక్ సెట్?" అడిగాడు

లుముంబా.

"అఫ్‌కోర్స్" అన్నది మరో చిన్న పెట్టెలోంచి నల్లటి లోహపుపెట్టె ఒకటి బయటికి తీసి ఇస్తూ.

ఈ ఎలక్ట్రానిక్ సెట్‌ను మైక్ కనెక్షన్‌కు అమర్చి మాట్లాడితే మాటలు చిలుక పలుకుల్లానో, గాడిద అరుపుల్లానో వినిపిస్తాయి.

లుముంబా అది కొనుక్కొని బిల్లు చెల్లించి బయట పడ్డాడు.

లాగుడు రిక్షాలో సాయంత్రం అయేప్పటికి లిసీవాన్ షిప్‌యార్డు చేరుకొన్నాడు.

"రడీ మిస్టర్ లుముంబా! ఎవిరిథింగ్ ఈజ్ రడీ... యువర్ షాడో ఈజ్ బ్యూటిఫుల్" అన్నాడు లిసీవాన్ నవ్వుతూ.

"లెట్స్ గో అండ్ సీ!" అన్నాడు లుముంబా నిశ్చలంగా.

లిసీవాన్, లుముంబాని వెంటబెట్టుకొని తన ప్రయివేటు షిప్ యార్డులోనికి దారితీశాడు.

డ్రైడాక్‌లో బీచ్‌లాండింగ్ టైపు పెద్దసైజు మోటారు బోటు కనిపిస్తోంది. నౌక చుట్టుతా బయటివైపు తుప్పు రంగు పెయింటు చేయబడివుంది. నౌక చుక్కానివైపు 'షాడో ఆఫ్ లుముంబా' అన్న పేరు తెల్లటిపెయింట్‌తో వ్రాసివుంది.

"టాంకులనిండా పెట్రోలు పోయించావా?"

"యస్! అఫ్‌కోర్స్!"

"ఎక్స్‌ట్రా టాంకులు?"

"అవికూడా నిండుగానే వున్నాయి"

"రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్, లాగ్‌బుక్, వాయిజ్

మాప్‌లు?"

"అన్నీ కాబిన్‌లో వున్నాయి."

"రిఫ్రిజిరేటర్లో ఏం పెట్టించావు?"

"ఏమీ లేవు!"

"సిల్లీ. వెంటనే ఓ పాతిక బీరు డబ్బాలు, రెండు బాటిల్స్ విస్కీ, నాలుగు పౌన్‌లు ప్లమ్‌కేక్, ఆరు బ్రౌన్ బ్రెడ్‌లోవ్స్. నాలుగు కేజీలు రైస్ పాకెట్లు, టేస్టీ వెజిటబుల్స్ అసార్ట్‌మెంట్, టేస్టీ బీఫ్, కండెన్సడ్ మిల్కు టిన్నులు, ఇన్‌స్టాన్ట్ కాఫీఫౌడర్ వెంటనే లోపల పెట్టించు" అన్నాడు లుముంబా చకచకా.

లిసీవాన్ వెంటనే చైనీస్‌లో గబగబా అరుస్తూ తన ఆఫీస్ బోయ్‌కి ఏదో చెప్పాడు.

వాడు తల వూపి ఆఫీసువైపు పరిగెత్తాడు.

"లెట్స్ గో అండ్ సీ ది వెసల్ ఇన్‌సైడ్" అన్నాడు లుముంబా ఓడపైకి దారితీస్తూ.

నెల క్రితం షిప్‌యార్డ్ జంక్ కార్నర్‌లో తుప్పుపట్టి పోయి చూడ్డానికి అసహ్యంగా కనిపించిన బీచ్ లాండర్‌కూ, ఈరోజు క్రొత్త పెయింటుతో క్రోమ్‌తో తళతళలాడుతూ కనిపించే 'షాడో ఆఫ్ లుముంబా'కు పోలికే లేదు.

ముచ్చటయిన కేబిన్ రూము. డ్రయివర్ సీటు వెనకే చిన్న స్లీపింగ్ బంక్ కూడా వుంది. ఓడ మధ్యలో లుముంబా చెప్పిన స్పెసిఫికేషన్స్‌కు తగినట్లు వున్న పెద్ద గది బయటికి కనిపించే కిటికీలకు మాత్రం చక్కటి ఫ్లోరల్ డిజైన్లతో నిండిన రంగు రంగుల కర్టెన్‌లు కట్టి వున్నాయి.

(సశేషం)